

GÖTATRANGAREN

Pris 15 kr

1992

Under utbildningsåret 91/92 fick ett antal femmånadersuttagna värnpliktiga, som denne Timmy Oinonen, "hoppa över" del av sin utbildning vid T 2.

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Kungl Göta Trängregementets kamratföreningar i Skövde och Göteborg
Adress: T2, Box 602, 541 29 Skövde • Tel 0500-650 00 Postgiro 9 58 82-7
Redaktör och ansvarig utgivare: Kaptén Ulf Floberg

Regementschefen har ordet

Bästa läsare!

När jag på redaktörens uppdrag fattar pennan för att inleda detta nummer av Götaträngaren är det märkligt nog den 22 mars 1992. Det är alltså på dagen 101 år sedan som den första tjänsten inrättades vid "Kongl Göta trängbataljon". Det var då vår förste chef major Axel Oskar Efraim Mattsson fick sitt befäl.

Vår kamratförening är inte lika gammal, men den har snart aktningssvärda 57 år på nacken.

Den bildades den 1 september 1935, samma dag som Göta trängkår på Konungens befallning fick mottaga sin fana.

Men trängarna i Göteborg hade redan den 26 maj 1934 bildat en kamratförening, en fram till 1960-talet mycket livfull förening.

Under jubileumsåret 1991 överlämnades ett antal minnesföremål från Göteborgsföreningen till regementet däribland Göteborgsföreningens fana som nu förvaras på regementschefens tjänsterum.

Tack till Götaträngarna i Göteborg!

Innevarande utbildningsår

Detta år har vi utbildat ett stabskompani och ett underhållskompani till en fördelningsunderhållsbataljon, som tillhör den nyuppsatta fördelningen i västra Sverige.

Därutöver har vi utbildat ett stridssjukvårdskompani. Det är helt nya förbandstyper i vår organisation. Utbildningsresultatet är så långt vi mått då detta författas bra till mycket bra.

Försvarsministerns beslut att avbryta femmånadersutbildningen innebär att de 75 värnpliktiga som vi i en andra omgång skulle ha utbildat under första halvåret -92 ej ryckt in. Det har gett oss ett litet bättre befälsläge och gett möjlighet till ett ganska omfattande och bra befälsutbildningspaket.

Försvaret och T 2 i framtiden

I väntan på det riksdagsarbete som pågår och som skall resultera i ett riksdagsbeslut i juni är det väl bäst att inte ta ut några växlar i förtid. Jag tror dock bestämt att specialtrupperna kommer att bibehålla ett regemente vid respektive centrum/skola. Och det innebär att T 2 tillsammans med Arméns Centrum för underhållstjänst har en framtid här i Skövde.

Men vi kommer att få uppleva stora förändringar och ett digt förändringsarbete förestår. Bland annat skall hela armén krigsorganiseras redan i fred. Det kan till exempel innebära att C T 2 med stab blir en underhållsledningsstab i Västsverige, som bland annat utbildar de förband i fred som den skall leda i krig.

Vad gäller förbandsproduktionen kommer T 2 sannolikt att utbilda huvuddelen av milo- och fördelningsunderhållsförbanden för det stora milo Götaland och vissa sådana förband också till milo Mitt.

Men jag får återkomma i denna fråga i Nytt från T 2 som går ut i juni, då torde de flesta korten vara lagda.

Till åldersklassen och den fast anställda personalen

Tack för ett fint arbete i god samverkan under det gångna året. Jag påstår att T 2 har en bra befälskader som har god kunskap som ledare och föregångsmän för våra soldater.

Och jag påstår att vi har mycket bra värnpliktiga.

Till Er värnpliktiga ett varmt lycka till med det som väntar efter uttryckningen.

VIDEO T 2 100 år

"Cron-video" från Garnisonsmedia

I samband med jubileumsåret inspelades en video som täcker hela jubiléet och alla evenemang på olika platser.

Filmare och huvudansvarig har varit lt Leif Crona. - Detta faktum i sig, garanterar ett förstklassigt resultat.

Priset kommer att ligga på 125:- exkl frakt, varav 25:- går till Kamratföreningen.

Tveka inte, beställ redan idag detta fina minne från regementets 100-årsjubileum.

Årsmötet

Sekreteraren Jan-Erik Thunberg

Möteslokalen var välfylld

Lördagen 9 november genomfördes traditionsenligt årsmöte för Kamratföreningen i samband med firandet av Regementets Dag.

Ett trettiotal av föreningens medlemmar hade hörsammat kallelsen till årsmöte, som inleddes med parentation över medlemmar som avlidit under året.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar genomfördes ur vilka följande punkter "saxas".

- Styrelsens sammansättning kommande verksamhetsår:

Ordförande: Tord Björkman
V ordförande: Anders Rapp
Sekreterare: Jan-Erik Thunberg
Kassör: Hans-Eric Lindner
Ledamöter: Gunnar R Nilsson
Bertil Hellberg
Hans Jensen
Jan-Erik Jansson
Kjell-Ake Magnusson
Anders Andersson
Ulf Floberg

- En glädjande ökning av föreningens medlemmar med 87 nya, till totalt 806 medlemmar den 1 oktober 1991.

- Medlemsavgifterna oförändrat låga. Arsavgift 50 kronor, engångsavgift 400 kronor.

- Årsmötet beslutade att inrätta ett stipendium om 6000 kronor att tilldelas 2-3 yrkesofficerare vid T 2, vilka är medlemmar i Kamratföreningen.

Stipendiet avser studium av underhållstjänst i något av våra grannländer.

Stipendiet utses under maj månad 1992.

- Ordföranden avtackade avgående sekreteraren Otto Gröntoft som på grund av FN-tjänst lämnar styrelsen.

Avslutningsvis framförde vice ordföranden Anders Rapp ett tack till överste Björkman för god information och det intresse som nedläggs för föreningens verksamhet.

Ordföranden tackade medlemmarna för deltagandet i årsmötet och inbjöd till en god supé.

Barbro Olsson och Lena Klingvall såg till att mötesdeltagarna fick sig lite till livs

Regementets äldsta kamratförening har upphört

Artikelförfattare Evert Argus

Alltsedan motoriseringen började vid den dåvarande Göta trängkår, var inslaget Göteborgare som uttogs till biltjänst påtagligt.

Antalet fast anställda av alla grader och värnpliktiga i sjukvårdstjänst som kom från Göteborg och Västkusten var också stort.

När befäl och meniga av olika skäl återvände till Göteborg, uppstod behovet av att träffas och hålla kontakt med "sin kår".

Denna annons stod i Göteborgspresen den 19 maj 1934.

Kungl. Göta Trängkår

Förutvarande personal vid Göta Trängkår, officerare och underofficerare, stam-anställda samt värnpliktiga, bosatta i Göteborg med omnejd, inbjudes härmed för bildandet av en kamratförening att sammanträda å Restaurant Gamle Port lördagen den 26 dennes kl. 7 em.

INBJUDARNA.

En av initiativtagarna var polisman Sam Seger och han valdes till föreningens förste ordförande. Ett 20-tal antecknade sig som medlemmar.

I juni 1935 kom en inbjudan från T 2 till deltagande i trängens 50-årsjubileum.

Många antog inbjudan och avreste 1 sept med hyrda bussar, abonnemang järnvägsvagnar och egna transportmedel till Skövde. Gamla trängare formerade ett Veterankompani och i detta ingick ett stort antal från Göteborgsföreningen.

Vid detta tillfälle bildades Kungl Göta trängkårs kamratförening.

I den styrelse som då valdes ingick bl a två medlemmar från Göteborgsföreningen.

Tidsandan - kriget närmade sig alltmer - gjorde att antalet medlemmar ständigt ökade och 1939, då konditor Bertil Nilsson valdes till ordförande, var antalet närvarande över 100.

Bertil Nilsson, som hade varit Finlandsfrivillig blev en "stor" ordförande ända till sin bortgång 1962. Han var en pådrivare, idéspruta och en god arrangör.

Genom att föreningen hade många intresserade medlemmar och en duglig ledare, kunde många stora arrangemang genomföras under efterkrigstiden.

Många kommer ihåg föreningens 20-årsjubileum med en försvarsutställning på Heden. Denna utgjorde en förberedelse till den stora försvarsutställning som i september 1957 ägde rum på Heden och i Mässhallen.

Alla vapengrenar fanns på plats och Göteborgs alla kamratföreningar deltog. Utställningen avslutades med en pampig uppmarsch på Götaplatsen. Bakom den fana som föreningen anskaffade till 10-årsjubileet och som dåvarande kårchefen Torgny Unge utdelade, fanns en imponerande mängd deltagare, inte minst yngre.

Kontakten med sitt regemente har alltid präglat verksamheten. Vid samtliga årsmöten har chefen eller någon av honom utsedd representant, varit gäst och medverkat med föredrag.

Ur gamla protokoll kan återges att vid årsmötet 1936 höll majoren Jens Falkengren ett intressant föredrag om trängens historia från Karlberg till Skövde. Gemensam supé följde därefter, under tal, sång och muntrationer.

Under regementschefen Bror Sandbergs tid var utbytet mellan Skövde- och Göteborgsföreningarna intensivt.

I minnesskriften Göta trängregemente 100 år skriver Gunnar R Nilsson bl a om den minnessten som kamratföreningarna reste den 21 augusti 1955 i Karlsborg.

"Högtidligheten inleddes med högmässa i garnisonskyrkan.

Efter högmässan överlämnade ordföranden i kamratföreningen i Göteborg, Bertil Nilsson, en fana till moderföreningen i Skövde".

Föreningens medlemmar med sin fana har också alltid kommit till Skövde då olika jubiléer ägt rum, liksom till Regementets Dag.

Den kärntrupp av medlemmar som upplevde perioden före och under beredskapstidens långa inkallelser, har verksamt bidragit till föreningens framgångar under alla år. De har med eget arbete och ekonomiskt stöd alltid ställt upp. När någon från regementet besökt föreningen har alltid mottagandet varit det bästa.

Ända in på 1980-talet bedrevs verksamhet i någon form, men har de senaste åren alltmer avtagit.

Glädjande nog kom till 100-årsjubiléet den 4 maj 1991 ett 40-tal med hyrd buss från Göteborg. De var glada att få återse gamla T 2 och bekanta sig med nya.

Fanan överlämnas av fr.v. Rolf Wingård, Kent Wingård och Olle Söderberg

Den 11 december 1991 kom tre man ur "kärntruppen" till regementet för att meddela regementschefen att verksamheten tills vidare upphört och att föreningens fana fick förvaras på regementet.

Regementschefen beklagade nedläggningen och tackade för förtroendet att få förvara fanan.

Han uttryckte också en förhoppning om att verksamheten i en framtid kunde återupptas.

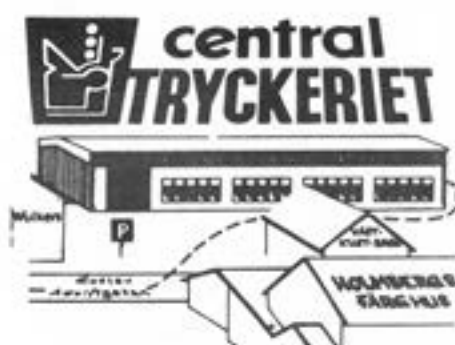
Fanan förvaras nu på regementschefens tjänsterum.

Det är allas förhoppning att vi på T 2 även framledes vid olika tillfällen får se många av våra vänner från Göteborg.

Alla är också välkomna som medlemmar i moderföreningen.

**Undvik
vattenplaning.
Sänk farten.**

 Trafiksäkerhetsverket

GUSTAV ADOLFS GATA 32 SKÖVDE

Redaktören

Ulf Floberg

Så har då de värsta svallvågorna efter "T 2-100 år" lagt sig och vi börjar återfå våra normala arbetsrutiner.

Dock, kan ännu vissa efterdyningar märkas. Mest märks det nog hos personer och befattningshavare som har till uppgift att, på olika sätt, dokumentera allt som hänt. Bl a på vårt museum, på tryckeriet och hos P 4 foto samt på mediaavdelningen kan man tydligt märka en "förhöjd aktivitet".

Truppbefälen, som under jubiléumsåret ofta fick lägga om programmen efter sena order och order efter hand, har nu återfått arbetsron och kan helhjärtat ägna sig åt utbildning.

Om vi då övergår till "det redaktionella" så märker Du kanske att årets upplaga är av "normaltjocklek" och, av förklarliga skäl, inte lika diger som jubiléumsnumret. Vi har, av kostnadsskäl, återanpassat oss till den tjocklek som en "häft- och vikmaskin" klarar i ett moment, d v s 36 sidor. Vi har försökt att få dessa 36 sidor så läsvärda och intressanta som möjligt.

Själv kommer jag att lämna arbetet som redaktör i och med att detta nummer har givits ut. Inte på grund av att jag tröttnat eller ledsnat, utan därför att jag skall axla en ny arbetsuppgift fr o m första juli i år.

En arbetsuppgift som ligger "utanför" T 2. Dock, inte så långt utanför T 2, utan vid UhC som ligger nästgårds.

Att inte arbeta vid regementet innebär en risk att "inte komma med i matchen", som man säger i idrottssammanhang.

Det finns en risk att såväl kamera som penna är på fel ställe då något viktigt händer.

Den risken vill jag inte ta utan andra, som finns kvar på regementet, får ta över.

En redaktionsgrupp skall bildas för att arbeta med tidningen. Vilka som skall ingå i gruppen har jag några "heta tips" på, men de får själva presentera sig i sitt första nummer. Du får ge Dig till tåls till dess.

Som avgående redaktör vill jag då tacka ALLA som på olika sätt hjälpt mig att få fram de GÖTATRÄNGARE som jag har haft huvudansvaret för.

Tack också till läsekretsen och till våra annonsörer för alla uppslag och bidrag som kommit tidningen till godo.

Ni skribenter och annonsörer är en förutsättning för tidningens fortlevnad.

Tack alla som läst GÖTATRÄNGAREN - fortsatt med det!

Önskar härmed den nya redaktionsgruppen lycka till med ett intressant arbete.

Bageri - Dementi

I förra numret publicerades en bild på ett fältbageri och med en text som angav att löjtnant Conny Viström, T 1, hade hand om det hela.

Bildtexten har (så till den milda grad) retat de som egentligen hade hand om bageriet på jubiléumsdagen, nämligen T 2-löjtnanterna Stieberth och Kvarforth, att de krävt en dementi.

Det är klart..... Äras den som äras bör..... och all heder åt de båda "T 2-bagarna"..... som, förstås, inte kom med på bild denna gången heller.....

Jubiléumsbok och personalia

Regementschefen

Lars Skeppstedt "Skepparn"
under sin tid som aktiv

Jubiléumsboken, som gavs ut i samband med regementets 100-årsjubiléum 1991, innehöll ingen personaliadel med förteckning över alla kamrater, som tjänstgjort vid regementet.

Jubiléumsböcker gör ibland det, särskilt om förbandet läggs ner. Dels visste vi att T 2 skulle överleva jubiléet, dels bedömde vi, att vi inte skulle orka med det i tid.

År 1935 - i samband med trängtruppernas 50-årsjubiléum - utgavs en minnesskrift i två delar.

Minnesskriftens första del, som omfattar trängens och transportväsendets historia samt en översikt av vissa främmande länders trängorganisation, truppslagets tillblivelse, utveckling och verksamhet intill nämnda år, hade utarbetas av den tidigare chefen för Kungl Göta trängkår,

överstelöjtnanten m m Gustaf Axel Smith, som blickar ner på oss från Carl Peter Valfrid Groths porträtt i pianorummet på mässen.

50-års minnesskriftens andra biografiska del hade redigerats av Kungl Östgöta trängkårs (T 6) sista och Kungl Svea trängkårs (T 1) första chef, överstelöjtnanten m m Sven Axel Engdahl ävensom, vad beträffar underofficerskårens personal m m av löjtnanten i armén Erik Wilhelm Linde (T 1) samt fanjunkarna Sven Wendel (T 5), Nicolaus August Hägg (T 5) och Frans Axel Broberg (T 1 och T 5).

Om mina och några kamraters krafter inte sinar de närmaste åren, har vi beslutat att ta fram en personaliadel över alla aktiva officerare, underofficerare och underbefäl, som tjänstgjort vid Göta-trängen 1891--idag. Det är nog ett jobb, som tar 2-3 år, men vi har börjat.

Den mest kunnige kamraten som nu hjälper mig, är överstelöjtnanten m m Lars Skeppstedt, "Skepparn", som burit T 2 emblem under hela tiden som officer. Man har nog redan skottpengar på honom på Krigsarkivet och i Bastionens bibliotek, där han sitter mest varje dag och läser gamla bataljons-, kår- och regementsorder liksom rullor.

Han gör också grundjobbet med underofficerare och underbefäl. Men här behövs sedan mycken hjälp av både pensionerade och i tjänst varande kamrater.

För att fullborda detta borde vi sedan göra sammalunda med reservofficerare och civilanställda.

Men då behöver jag hjälp av flera kamrater med Skepparns intresse och idoghet.

Konstnärer bakom chefsporträtten

Regementschefen

Under hösten kommer att publiceras en liten tidskrift som berättar om konstnärerna bakom våra chefsporträtt.

Inte minst våra yngre officerare har uppvaktat mig om att de vill veta mera om våra traditionsföremål varav kanske våra porträtt är de finaste.

Överstelöjtnanten m m Lars Skeppstedt håller i den säkra pennan.

Orientering om hur Ni kan få tillgång till denna historiskt intressanta tidskrift hoppas jag senast kunna lämna i Nytt från T 2 med juninumret.

Här är ett exempel på innehållet.

Friherre William Herbert Fleetwood
(fem porträtt)

Föddes 1915 i Stockholm och blev reservofficer vid trängtrupperna 1938 med placering vid Kungl Norrlands trängkår (T 3). Fleetwood tillhörde T 3 under hela sin reservofficerstid och avgick ur reserven 1965.

Det är nog få trängofficerare, som kunnat undvika att någon gång stöta på eller höra talas om William Fleetwood. Antingen har det varit i hans egenskap av reservofficer inom truppslaget, som flitig och engagerad medlem av Trängklubben eller som konstnär och mannen bakom signaturen på många av våra chefsporträtt.

Utöver de fem porträtt, som finns på T 2 officersmäss, finns vid T 1 åtta stycken, vid T 3 sex stycken och vid T 4 två stycken av William Fleetwood.

Samhörighetskänslan mellan reservofficeren William Fleetwood och det gamla regementet T 3 har alltid varit och är alltjämt mycket stark. Detta förhållande har under årens lopp visat sig på olika sätt men framkom kanske tydligast genom det sällsynt generösa donationsbrev, som han 1957 överlämnade till officerskåren vid regementet och som innebar, att han lovade att kostnadsfritt under tio års tid måla de chefsporträtt, som under den tiden blev aktuella vid regementet.

Fleetwoods konststudier började 1934-35 vid Edward Berggrens konstskola i Stockholm. Som utpräglad individualist tillhörde han aldrig någon gruppbyggnad utan skapade sin egen väg till konstnärsskapet. Det var karaktäristiskt för honom, att han efter de grundläggande studierna vid mitten av 30-talet inte följde med den stora strömmen av jämnåriga till Paris utan i stället sökte sig till en renommerad konstskola i London. Vid the Byam Shaw School of Art fortsatte Fleetwood sina studier 1936-38, varefter han kompletterade studierna i materiallära för Akke Kumlien 1939-40.

I närmare 50 års tid har William Fleetwood målat porträtt och man kan knappast räkna dem alla. Idag uppgår den totala produktionen till omkring 500 stycken.

Efter David Tägtströms bortgång har han blivit den mest eftersökta bland svenska konstnärer, som kunnat ge porträttmåleriet en högre artistisk dignitet. Många av de officiella beställningsporträtten har han utfört för den stora statliga porträttsamlingen på Gripsholms slott och ännu fler har fått sin plats i de stora företagens styrelserum, i ämbetsverk eller i offcentliga representationslokaler.

Inom försvaret är Fleetwood representerad - utöver vid trängförbanden - vid många förband och vid de centrala staberna. Utöver porträtt har Fleetwood även ägnat sig åt landskapsmålning.

I "Lexikon för Konst" (1958) karaktäriseras Fleetwood "som psykologiskt träffsäker porträttmålare.... Har även utfört summariskt och klart uppbyggda landskap".

Fleetwood har haft många utställningar under årens lopp, varav de flesta varit i Stockholm.

- 1941 - Unga Tecknare i Nationalmuseum
- 1947 - Separatutställning Galerie Modern
- 1952 - Separatutställning Gummesons Konstgalleri
- 1965 - Separatutställning Konstnärshuset
- 1975 - Separatutställning i Laholm
- 1980 - Retrospektiv utställning Prins Eugens Waldemarsudde
- 1987 - Separatutställning Stora Muséum i Falun.

1972 fick Fleetwood Stockholms kommuns meritstipendium för kulturell, värdefull insats i Konstnärshuset och år 1981 inbjöds Fleetwood att tillsammans med tolv andra svenska konstnärer skänka sitt självporträtt till det världsberömda konstmuséet Galleria degli Uffizi i Firenze i samband med muséets 400-årsjubileum.

Denna inbjudan visade vilket anseende Fleetwood hade och har även i mycket kvalificerade sammanhang och den uppskattning hans produktion rönt.

Fleetwood verkar fortfarande med full kraft och energi i sin ateljé högst upp i huset Valhallavägen 118 i Stockholm.

När jag senast besökte honom lade han just sista handen vid ett porträtt av Riksdagens förre talman Ingemund Bengtsson.

Nedlagd 5-månadersutbildning

*Den första, den enda, den sista
5-månadersutbildningen på T 2*

Artikelförfattare Anders Andersson

Under utbildningsåret 91/92 genomförde T 2 utbildning av korttidsvärnpliktiga, så kallade 5-månaders värnpliktiga.

Bakgrund

Vårt samhälles alltmer ökande sårbarhet samt det hot som vi ser i sabotageförbanden har bidragit till stora krav på Hemvärnet.

Arméns knappa ekonomi under 80-talets senare del och det då från statsmakterna absoluta kravet på allmän värnplikt gav - kopplat till hotbilden - upphov till korttidsutbildningen.

Genom att direktutbilda de värnpliktiga till en klart avgränsad uppgift - FÖRSVARSSTRID - avsåg man att klara av att utbilda en menig soldat på 5 månader.

Karstorp's kompani T 2's första stridande kompani

Utbildningen av försvarsplutoner var inte bara aktuell vid infanteri- och pansarförband, även träng-, artilleri- och luftvärnsförband fick möjligheten att utbilda försvarsplutoner. På T 2 var det KARSTORP's kompani som fick uppgiften att utbilda två plus två försvarsplutoner.

Krigsuppgiften styrde planering och genomförande

Utbildningsuppdraget kunde vid en första titt verka krångligt men, tack vare P 4's goda erfarenheter från utbildningsåret 90/91 och det faktum att vi utbildade de värnpliktiga på deras krigsuppgift gjorde det hela såväl stimulerande som överskådligt.

Givande samverkan med Hemvärn

Vid flertalet av objekten finns förutom försvarsplutoner även hemvärn. Vissa av plutonerna lyder även under HV-områdeschefen.

Hemvärnet var under året en mycket god tillgång, ja en absolut förutsättning för det goda resultat vi nådde. Av HV fick vi tips och råd, de lånade ut materiel och agerade B-styrka.

Fältarbeten ett krav för överlevnad

Den stationära bevakningstjänst som plutonerna genomför kräver ett gott skydd för soldaten. Under året skedde därför en omfattande utbyggnad av värn. Det var en fröjd att komma ut och se de värnpliktiga i arbete med att bygga ut sina värn, här såg man ytterligare ett bra bevis på vårt värnpliktssystem's fördelar.

*Bergsjägare Malmersström framför ett egenhändigt byggt värn
(foto: Anders Andersson)*

Omväxlande höst

Efter gruppchefernas inryckning i maj och soldaternas i slutet av juli flöt utbildningen enligt plan.

Massmediaintresset var dock stort - diverse uppgifter om att 5-månadersutbildningen var värdelös och gav odugliga förband spreds.

Vi i Skövde kände inte igen oss. De värnpliktiga var duktiga och ville verkligen göra ett bra jobb. Utbildningsmålet var klart definierat och erfarenheterna från P 4 var goda.

Avbrytande av utbildningen

Knappt hade gruppcheferna för vårens plutoner ryckt in i oktober förrän ryktena började gå.

Avbryt utbildningen?

Det kommer inga värnpliktiga efter jul?

Några besked gick inte att få från arméledningen.

Björck talar ut

I ett antal år har vi klagat på att vi haft en försvarsminister som alltid teg, medan hans efterträdare är den raka motsatsen. Här fick vi besked.

AVBRYT!

Sänd hem de värnpliktiga.

Ett överraskande beslut, det har aldrig tidigare hänt att en värnpliktsskull fått avbryta sin utbildning.

Avvecklingen. Jubel och eftertanke

De värnpliktiga som med kort varsel var tvungna att åka hem upplevde inledningsvis muckarglädje men efterhand hopade sig problemen.

Sista veckan fick ägnas åt jakt på arbete, skola och bostad. Tjugo-talet gruppchefselever kunde den 22 november lämna T 2 efter fem veckors utbildning.

De som blev kvar

Avvecklingen gällde dock inte alla värnpliktiga.

De två höstplutonerna skulle slutföra sin utbildning och planenligt rycka ut 19 december.

Hur skulle detta nu gå, dessa i alla massmedia så nedskrivna värnpliktiga skulle få fortsätta ytterligare i 5 veckor.

Det gick bra.

De värnpliktiga kämpade på bra, kompaniets befäl lade ner ett fint jobb på att motivera de värnpliktiga.

Kompaniet genomförde såväl en 7 dagars slutövning som en samövning med US ROK med gott resultat efter Björck's beslut.

*Muckarglädje? - Knappast
(Foto: Anders Hallberg)*

Försvarsplutoner i framtiden

Vi kommer framgent inte att utbildas några 5-månaders värnpliktiga. Motivet är främst det att antalet värnpliktiga som utbildas kommer att minska. Dessa färre värnpliktiga kommer således att utbildas till kvalificerade förband t ex brigader. Efter att ha varit krigsplacerad inom en brigad i 8-12 år så kommer dessa värnpliktiga bli a att tillföras territorialförsvarets försvar av viktiga objekt i hembygden. De färre vpl som kommer att utbildas kommer således att dubbelutnyttjas.

Vad har vi lärt oss av försvarsplutonerna

Man kan med begränsade resurser nå målet med hjälp av en stark vilja samt att ständigt knyta an till krigsuppgiften.

Att Hemvärnet är av mycket stor betydelse för vårt försvar.

Lejonens 10-års jubiléum

Redaktören

Den nu riks- och internationellt kända uppvisningsgruppen Arméns Lejon firade, den 23 november på T 2, 10-årsjubileum.

Mc-uppvisningar har man kört tidigare, men nu var det tio år med artistnamnet, och med chefen för armén som målsman.

Alla "Lejon", både de nu aktiva och de som varit tidigare var inbjudna. Naturligtvis, var också "Lejoninnorna" med.

Efter en kort välkomsthälsning av "lejonpappan" Lennart Johansson delades "flocken" i två avdelningar. Lejonen fick följa Tommy Johansson och lejoninnorna fick kvarstanna.

Respektive avdelning skulle ha olika aktiviteter.

"Vi börjar väl som förr..... så Tommy, - med lite fika..... Sedan hade vi tänkt, att ni, som inte nu är aktiva lejon, skulle få bekanta er lite med er gamla utrustning och med de motorcyklar som ni hade förr.

Vi hade också tänkt, att ni om två timmar skall köra en uppvisning för oss andra....."

De "gamla" lejonen började genast prova sina f d mc-kläder, stövlar, hjälmar m m. - En del kläder hade krympt märkbart.....eller var det kanske vissa lejon som vuxit....?

Hassel's Mc-ställ hade "krympt"...

Nåväl, det stod inte länge på förrän "de gamle" var i full fart med att förbereda sitt uppvisningsprogram.

Man diskuterade krysskörningar och hopp och man provade olika modeller. Att Tommy Johansson hade satt på kaffepannan hade alla redan glömt..... - här skulle köras mc-show....

Vissa "gammel-lejon" hade i sin iver till och med glömt att kontrollera bränslemängden före start, vilket resulterade i bensinstopp mitt under pågående träning..... detta till åskådarnas (de nu aktiva lejonen) stora munterhet.

Visst var det lite trevande i början. Lite vida svängar och lite ringrostighet, men takterna satt kvar.

Mats Olsson på Mc'n och Mikael Schyler i sidvagnen

Under tiden för träningen hölls lejoninnorna samlade i övningshallen för egna vilda övningar.

Lagtävlingar och stafetter av olika slag genomfördes. Körgårdskörning med bil och med förbundna ögon och med lagmedlemmarna som påskjutare och ordregivare för hur ratten skulle vridas, var en av tävlingsgrenarna.

Ni må tro, att luften haglade av "höger, vänster.... nej höger... stopp...." - kommandon....

Hinderbana, över gamla däck och annan bråte, genomfördes som partävling.

En i tävlingsparet hade påtagna, igentejpade motorglasögon och partnern skulle lotsa sin lagkamrat genom hindren - en mycket avancerad tävlingsform.

Detta var inte lätt....
Nina Johansson och Annica Johansson

Så var det då dags för "de gamla" lejonerna att genomföra sin uppvisning.

Publiken, som bestod av aktiva lejon, fruar, sambo's och barn ställde upp längs långsidan av uppvisningsplatsen. - Det var inte utan att man kunde märka viss "fiaskovädning" hos de lejon som är aktiva idag....
- De fnissade i spänd förväntan. En och annan fru/sambo såg lite

orolig ut..... "Han har ju inte suttit på en mc på tio år....."

Så drog showen igång.....
Vrålande motorer och full fart. Här kördes kryss och slalom och genomfördes hopp och piruetter så det stod härliga till.....

De yngre lejonens förväntansfulla flin förbyttes snart mot gapande förvåning..... Det var som..... hördes. Att det kan sitta i så.. det trodde jag inte.

Showen avslutades med ett snyggt "uppställ" framför publiken och aktörerna fick varma och välförtjänta applåder.

Fullt pådrag inför det avslutande "uppstället"

Då showen var över, sa en av de äldre lejonerna. - "Du Tommy, satte inte du på en kanna kaffe....?"
"- Jo, sa Tommy..... det var tre timmar sedan...."

Vid eftersnacket, vid det något försenade kaffet, intygade alla de "äldre" hur trevligt det varit att åter få göra "ett race".
- Det lyste av mc-glädje i lejonögonen.

Dagen fortskred sedan med videovisning, bastubad och förberedelser för kvällens jubileumsmåltid.

Kvällen blev final och avrundning på jubileet. Man åt en god middag på T 2's mäss. Härvid hölls roliga och fina tal och här genomfördes också andra, mera "stolliga" inslag. - Allt i gemytets tecken.

Jubileumsmiddag på Götamässen

Då middagen var avslutad fick de äldre lejonerna sin minnestavla. Särskilt tack riktades också till Alf Nilsson som nu lämnar lejonerna efter tio år.

*"De äldre" lejonerna
får en minnestavla*

Fram på kvällen skulle det bli dans, men, lejonerna verkade mest vilja sitta och berätta minnen.. Kommer Du ihåg, när Hassel's växellåda rasade.....? Minns Du när jag for ut bland publiken.....?

Frampå småtimmarna skingrades lejonflocken och alla var nöjda både med dagen och med den fina sammanhållning som finns lejonerna emellan.

"En gång lejon...alltid lejon". Ja, visst är det en härlig uppvisningsgrupp, som vi hoppas att få se mycket av även i framtiden.

De vet té fåglarna

Redaktören

Så här i försommartid anländer ett stort antal fåglar hit.

Även till GÖTATRÄNGAREN har det anlämt några stycken.....

Tyvärr, har de anlämt med bokstäverna omkastade.

Testa din ornitologi - och stavningskunskap och se om Du känner igen de tio fåglarna.

Längre bak i tidningen hittar Du svaret.

Lycka till.....

KÖH

HANÖ

TORSK

TEKALV

BIRKILO

GRUSVALP

RÖSTLAVAN

NÄRSKRATT

SKATTVÄSTEN

FRUEPPAGLANS

"Ett sista farväl"

Redaktören

Nycklar överlämnas

Från vänster serg Adolfsson, övlt Winterfeldt, kn Bergsten
förrådsförrman Stig Tapper och kn Gilenmyr

I början av 1992 lämnade T 2 sin sista byggnad norr om staden där regementet tidigare låg. Den lämnade byggnaden heter byggnad 118 på fortifikationsspråk. 118 säger ju inte så mycket, men säger man Wackelin's am-förråd så klarnar det för många äldre T 2-are.

Förrådet som är beläget i den, för gamla T 2-are, så välkända Hasslumskogen.

I förrådet förvarades del av T 2's transportblindammuniton. Löjtnant Jonny Wackelin hade ansvaret för byggnaden. Kollin och enhetslaster fanns här staplade från golv till tak i den stora byggnaden. Allt i god ordning.

Vid ett tillfälle trodde jag att Jonny Wackelin gick i förrådet och "talade för sig själv....." Då jag kom dit hörde jag inifrån förrådet "... 48 enhetslaster 8,4 sving.... - saknas två..." - 16 enhetslaster 7,62.....

saknas 4.... tala med POT....." - Då jag kom in såg jag Jonny gå där inne med en bärbar bandspelare och göra inventering...allt intalades på band. - Han var "fiffig" den gode Jonny.

I anslutning till byggnader har många övningar bedrivits..... Vem minns väl inte "KM's hage", en utbildningsanordning för enskild soldat's strid som låg ett 50-tal meter ifrån "118".

Här vid förrådet börjar också "Törnestorpa-rakan" och längs denna har allehanda stridsövningar och övningar i marsch och transport bedrivits.

T 2 lämnade över förrådet tomt och välstädad till materielenheten som nu skall förvalta byggnaden och använda den för annat ändamål.

För mig, och säkert för många andra också, är detta Wackelin's förråd i Hasslum - oavsett vem som förvaltar det eller vad som finns där.

Seniorsoldatprov

Artikelförfattare Rune "Spurten" Emanuelsson

Vi skriver anno 1991. Ett historiskt år i T 2's historia. Det var det året regementet firade sin 100-åriga tillvaro. Men det var också på andra sätt som året kom att bli historiskt, även om det på något mindre uppmärksammade områden.

Det var detta år, som historiens första "seniorsoldatprov" genomfördes. Ett prov, som gick ut på att under linjeorientering på två mil bli genomföra ett skjutmoment, bestående av pris-skjutning, inom en tid av sju timmar.

För ett normaltränat truppbefäl under 45 år är inte detta någon direkt prestation att genomföra, men för äldre gentlemän, som mest bedriver stabsarbete och inte frestar sin kropp dagligdags kan det vara problem. Själva gåendet var kanske inte det mest oroande utan mer hur skulle fötterna reagera i marschskorna och hur ska ryggen reagera för kpisten under den relativt långa och ovana förflyttningen?

Dålig anslutning

Av 44 kallade till detta historiska soldatprov kom endast 14 mer eller mindre välmotiverade. Bland de som tackat nej, fanns många, med kanske helt godkända motiveringar, men man undrar om inte fler kunde varit med om rätta viljan hade funnits.

Bland de, som nu ställde upp fanns i första ledet regementschefen Tord Björkman, initiativtagare till detta, som han var. Om det sedan var hans ställning, som regementschef, som gjorde att både stabschefen Janne Thunberg och hans företrädare, golffantasten L-G Winterfeldt fanns med bland de startande må vara osagt.

Utöver ovan nämnda fanns bli regementets äldste officer, Bengt

Karlsson, som numer får sin kondition genom att hastigt och lustigt trampa ner broms- och kopplingspedaler under sin dagliga utövning, som körlärare vid trafikskolan. Vidare fanns där Inge Winbladh, som tidigare under veckan gått stödd på käpp på grund av ichiasbesvär (beundransvärt).

Det fanns dock en god vilja hos deltagarna. De ville bevisa att även en gammal man kan klara av ett soldatprov, även om många av de yngre kollegorna ställde sig tvivlande till detta.

Övlt L-G Winterfeldt
kontrollerar sin fotbeklädnad

Märklig start

Innan de 14 frivilliga fick ge sig iväg, så skulle gruppchefer utses. Denna ritual blev ett spel för galleriet, för redan på förhand hade idrottsavdelningens representant, Jonny Asp, tagit ut dessa. På vilka grunder han gjort detta fick man aldrig reda på.

Nu hade detta val inte någon större inverkan för redan innan start fick man klart för sig att gruppchefen skulle inte få bestämma över någon.

Därtill fanns allt för många "höga" viljor i de båda grupperna.

Trots allt, det började bra med ordning och reda i de båda grupperna när P 4 passerades, men när väl detta ärevördiga regemente passerats var det också slut med ordningen i grupperna.

Asfalt och oordnad marsch genom bostadsområde upp till Claesborg, där förmiddagsfiket väntade, som tur var. Med en titt på kartan kunde man nu konstatera att den tråkigaste biten av hela banan var avverkad.

Även om kaffet smakade gott för inbitna förmiddagsfikare, fanns det de, som hade synpunkter på val av rastplats.

Vid ett soldatprov behöver man inte lägga rastplatsen på det absolut blåsigaste stället.

En välbehövlig "kort rast..."
på en blåsig plats

Om det var valet av rastplats, eller dålig truppföring av gruppchefen, som gjorde att den ena gruppen mer eller mindre splittrades i sina beståndsdelar må vara osagt.

Efter några kilometers promenad var dock båda grupperna samlade och alla förstod att nu gällde en för alla och alla för en.

Snabbt avverkat

Första milen var snabbt avverkad och stämningen var god. De följande fem kilometrarna blev också snabbt avverkade, men nu

började det bli tråkigt att bara gå och gå utan att något hände. Det enda anmärkningsvärda var att gruppchef Rolf Lundberg höll på att bli akterseglad på grund av ett akut tarmproblem.

Väl framme vid Lövsjötorp var det dags för det stora avbrottet i det eviga trampandet.

Mat utan förmånsbeskattning och ett skjutmoment, som borde gett bättre resultat med tanke på den långa erfarenhet, som fanns hos deltagarna.

Maten, som denna sköna torsdag, bestod av veckans överraskning blev också en överraskning, när det visade sig att de nu något trötta deltagarna fick förtära denna överraskning utan vare sig timjan eller senap.

Visst grymtades det i leden.

En sådan grym överraskning hade man inte väntat sig.

Det positiva vid denna spartanska måltid var dock att det beslutades på hög nivå att någon förmånsbeskattning inte skulle utgå utan mer utgå.

De sista fem kilometrarna hem till regementet gick i mycket raskt tempo utan några incidenter. Om idrottsavdelningen, som strängt linjeorienteringen, med avsikt lagt den över den s k "Trosskul-len" har aldrig blivit klarlagt men det var ett bra vägval för nu fick regementschefen klart för sig var denna klassiska övningsplats är belägen.

Väl komna till regementet blev det stor utdelning av soldatprovsmärket till allas glädje.

Alla 14 hade klarat sig utan större problem.

Det enda, som nu återstod var att åka hem och sköta om sina ömmande fötter och de delar av kroppen, som farit illa.

Som avslutning ska dock sägas att under fredagen var det inte svårt att se vilka, som deltagit i detta tidernas första "gruppseniorsoldatprov".

REGEMENTETS DAG

Redaktören

Lördagen den 7/11 avhölls Regementets Dag.

Då gavs möjlighet för anhöriga och vänner att för en dag besöka regementet och se miljön som de värnpliktiga utbildas i.

Även många andra hade sökt sig till T 2 denna dag.....

kanske för att träffa bekanta eller att återuppliva gamla minnen.

Här ett bildkollage från regementets Dag 1991.

Denne unge man - Karl Johan Gustavsson från Skövde - visade sig vara en hejare på att höra lastbilskran

Batch övlt S-E Andersson hjälper en anhörig att hitta rätt

Och denne, som vi tyvärr ej har namnet på, var en god luftgevärsskytt

Fanvakten med kn Leif Ahfeldt som 1:e fanförlare

Kompanierna bjöd på kaffe med dopp. Här tar sig bl a reservaren Lars Ove Persson en kopp hos 5. skolkompaniet

Kaffe på sängen.....
inte så ofta i "det militära".....
här serg Daniel Hallkvist med
fader Göran

Major Otto von Krusenstierna låter sig
väl smaka av intendenturplutonens goda??
smakbitar

ISB-plutonen visade senaste "ABC-
mode" och det verkade ju "gå hem"...
Cecilia Malmgren och Andreas Ramqvist

Det, av ISB-plutonen, utlagda brandskum-
met blev en kul lekplats för de yngsta.
Det var ju nästan den enda "snön" som
kom detta utbildningsår

Ammunitionstjänst i en något annor-
lunda form.....

Försvarsplutonens kokplats

Damklubben

Redaktören

En damklubb har bildats vid regementet.

Att damer, som på olika sätt har anknytning till regementet, träffas är i och för sig ingen ny företeelse, men tidigare har detta då skett inom respektive kår's regi.

Nu blåser nya friska vindar och talet om att bilda en damklubb nådde regementschefens öra. Lyhörd, som en chef skall vara, tog han initiativ och gav några "utvalda" damer i uppdrag att starta upp det hela.

En inbjudan sändes ut till en första träff, för att s.a.s. testa intresset. Det visade sig vara vad man brukar kalla "ett uppdämt behov" av att få igång aktivitet på damsidan. Många hörsammade inbjudan och slöt upp och verksamheten drogs igång.

Vad var det då som drogs igång?
- Ja, det är inte lätt att enkelt besvara den frågan, men så mycket kan sägas, att här saknades inte initiativ.

Här beslöts att ordna en träff/månad och att vid varje träff ha ett visst utvalt tema, åtföljt av en enkel måltid.

Idéer "kläcktes" som passade både gammal som ung.

Några exempel: Textilmålning, studiebesök vid tidningsredaktion och vid ett konferenshotell med tillhörande hälsocenter och golfanläggning, färg- och stilanalys, mannekänguppvisning av och sömnad av underkläder, rese-skildring, skjutning m m, m m.

GÖTATRÄNGAREN inbjöds att delta vid en av träffarna. Kvällens tema var ridning.

En kort beskrivning av kvällen. Samling skedde vid kasernvakten.

Vissa, lite "hästvana" damer, berättade redan här om olika episoder med hästar inblandade. Andra, verkade mera tillbakadragna.....kanske lite skeptiska till kvällens tema.

Uttransport med buss till en närbelägen ridskola.

Här körde man igång direkt..... ingen fick tid att fundera på om man skulle våga eller inte. Hästar tilldelades och sadlar, betsel och andra remyg hämtades.

Ridskolans vana personal såg direkt vilka som var lite tveksamma och dessa ryttare tilldelades hästar som var stadiga och "snälla".

Monika Brihall-Eriksson har just hämtat sadel och andra remyg

Bara att sadla hästen är ju en hel vetenskap tyckte Ulrika Palerhag

Då hästarna selats leddes de ut till ridbanan.
Efter bara en kort instruktion satt så alla upp i sadeln.
- Jag, som såg på, undrar hur det egentligen gick till och undrar om inte en del ryttare också undrade detsamma.....

Visst har ryttarinnan en förväntansfull blick
(Anita Norrström)

Sedan stod inte länge på förrän alla "ekipagen", som Anders Gernant brukar säga, prydligt reds runt. Efter en stund var det faktiskt svårt att se vilka som var "nybörjare".

Efterhand som kvällen fortskred blev turerna mer avancerade och som avslutning red man både snabbt och genom olika hinder av typ "slalombana" (det heter säkert inte så.....)

Snart var turerna avancerade
(Ulrika Pålshag)

Efter vederbörlig avselning och rykt, var det återtransport till T 2.

- Vid promenaden från stallet till bussen framfördes lite tankar om huruvida sätesmuskelaturen skulle göra sig påmind eller ej dagen därpå.

Tack kompis.....
Visst hade vi trevligt.....
(Ulla Andersson)

Av de skämt och skratt som hördes, då återsamling skedde på Götamässen, kan man förstå att kvällen var lyckad - och jag är säker på, att om någon av T 2's "hästkarlar" sett damklubbens övningar denna afton hade de blivit imponerade - dels över hur snabbt man lärde sig grunderna, men kanske främst över det mod som visades hos de som aldrig tidigare suttit i sadeln.

En sak är jag säker på..... nämligen att damklubben har trevligt på sina träffar..... i alla fall på den då hästarna och GÖTATRÄNGAREN fick vara med.

*****

Det vet té fåglarna

Rätta svaren

HÖK
HÖNA
STORK
VAKTEL
KOLIBRI

GULSPARV
TORNSVALA
NATTSKÄRRA
STENSKVÄTTA
FLUGSNAPPARE

KRAAKS MEMORIAL

*Till äminnelse af then Ärewördighe Öfversten
Eduard Kraak*

Kraaks Memorial föddes en mycket tidig och mycket solig morgon uti maj i nådens år 1977. Ursprungligen var det ett angeläget forum för regementets yngsta officerare. Idag har utvecklingen lett fram till en XVI -årig tradition som för Kraakcorpsets medlemmar blivit en av höstens definitiva höjdpunkter.

MESSEN och dess (frånvaro av) traditioner

Elaka tungor hävdar att om forna tiders officerare ägnat lika mycket intresse åt tjänsten som åt mässlivet hade vi aldrig förlorat Finland. Om detta är sant kan man gissa att de ändå hade rätt trevligt medan de sig ovetandes grundlade halveringen av Sverige.

Eduard Kraak tillkom tyvärr hundra år försent för att göra något åt Finland. Han blev istället inte okänd för att gärna nöta mässens golv, soffor och inventarier - i synnerhet punschglasen. Om hans föregångares och efterträdarens inställning till detta "veta vi föga", men vi som har nöjet deltaga i Kraaks Memorial hyser intet tvivel om att få f.d chefer mer än just Kraak hade uppskattat att få en mässtradition uppkallad efter sig. Alltså tillägnades traditionen honom. Han var ju också en kraftfull chef !

Mässen var fordom betydelsefullare för samvaron arbetskamrater emellan än vad fallet är idag. Icke obetydliga mässträkningar hafver under åren plågat många mässmedlem efter att ha gynnat mässen mer än vare sig lofvärt eller hedervärt.

Idag är mässen mest en angenäm plats att intaga storhushållslunch på. Men festerna ?? Traditionsgrundade fester synes vara utrotningshotade. Emellanåt behagar mindre del av officerskåren släpa sin respektive till mässen. Anledningarna är i regel höstmiddag eller vårmiddag. Man sitter vackert, är belevad (?), sörplar inte och flyttar artigt runt tanterna till musik. Det är bra. Mycket bra.

Dessa tillställningar förutom verkar hela svenska armén vara en enda traditionsöken. Varför ? Det är lögn att sådana "inte ligger i tiden", ty traditioner har den förnämliga egenskapen att vara tidlösa så länge de utvecklas.

Vill folk inte umgås ?

KRAAK är vår tradition

Det vore oförenligt med vår traditions grundidé att avslöja detaljer i de trevligheter vi om hösten förnöjer oss med. Men en del av förlåten vill vi låta på och det i två syften: korrigera en och annan missuppfattning om Kraaks Memorial och kanske ge ett kryddmått inspiration till nya goda traditioner vid Kungl Göta Trängregemente.

I Kraakcorpset återfinns 21 medlemmar (Kraak är givetvis nr 1) och två ständiga gäster. Kraak tillåter sig under själva middagen representeras på honnörplats genom sin avbild. Vi vet av erfarenhet att Ärewördighe Öfversten ingalunda låter sig behandlas

S.k "tjusiga officerstyper"

Kraakcorpset
återsamlat till fest
22. november 1991

hur som helst på mässen. Han markerade med dunder och brak sitt stora missnöje i mitten på 70-talet efter att nesligen ha blivit förvisad från sin favoritplats, d.v.s hängande i baren. Usla taktiker voro vi som då icke tog intryck av sådana övertydliga markeringar. Alltså hänger han nu belåtet över punschmuggarna i Kraak-hörnan.

Medlemskraven är medvetet strikta. De medför att den som accepterar medlemskap sannolikt är likasinnad, något som garanterar ett homogent corps. Om och när en medlem lämnar sin stol erbjuds officer vid regementet enligt rullan överta denna plats. Erbjudande ges bara en gång - ett nej är oåterkalleligt.

Traditionen är noga reglerad i stadgar och en styrelse driver verksamheten framåt.

Den som lämnar regementet behåller sin plats i Kraaks Memorial. Det är en av grundstenarna i hela idén - Kraak ska vara en länk till regementet.

Vår tradition har som alla andra haft barnsjukdomar. Den viktigaste medicinen mot traditionsdöd heter utveckling och formerna för Kraaks Memorial har också förändrats genom åren. Begreppet "levande tradition" är i högsta grad relevant och Kraaks Memorial har inte varit något undantag. Det innebär inte att de grundläggande idéerna har strukit på foten. Kärnan finns kvar orörd - och det är den som identifierar hela traditionen.

För oss som har nöjet vara med i KM är det ingalunda någon otidsenlig tradition, i den mån det finns sådana. Tvärtom är det i hög grad en tradition för framtiden. För vissa medlemmar är det den enda kvarvarande kontakten med regementet. Det gör den ännu viktigare att bevara - och utveckla !

MORGONDAGEN och nya traditioner

Budskapet med denna artikel var inte primärt att sprida ljus över Kraaks Memorial, men väl att dra en lans för betydelsen av levande mässtraditioner. Må vi hoppas att början på detta sekels sista decennium blir en tid då Götamässen till sin belåtelse får se nya traditioner födas och frodas inom dess väggar. Skapa något åt Er själva, för Ert eget höga nöjes skull ! Om vi som lever och verkar idag vill att kommande generationers officerare ska ha något att ta över och föra vidare, så är tiden för att skapa dem idag.

Inte i morgon eller i övermorgon utan just IDAG !

Vilken tradition blir Ditt bidrag ?

Var det bättre förr?

Artikelförfattare "Spurten"

Rune "Spurten" Emanuelsson
som 17-årig volontär

Eftersom undertecknad är något så att säga egotrippad kommer följande att skrivas i jagform. Det blir liksom lite enklare på så sätt.

Först en liten presentation av mig själv. Mitt namn är Rune Emanuelsson. De äldre och kanske även många av de yngre kollegorna känner mig bättre under namnet "Spurten". Ett smeknamn som jag burit med mig sedan barnsben. Någon förklaring varför jag fått detta smeknamn går jag inte in på här.

Lite felaktigt

Om nu någon skulle tro att jag är den siste volontären inom T 2's regioner, så är detta fel. Jag är dock den siste volontären, som genomgått både volontärs-, korpals- och furirskola. Det finns några till som började, som volontärer, men aldrig fick genomgå furirskolan på grund av ny befälsutbildning.

Med en militär karriär, om man nu kan tala om karriär i mitt fall, på över 40 år finns det mycket att berätta om, men jag kommer att begränsa mig mycket och framför allt hålla mig till de tider som rådde på 50-talet.

Livet är ju inte de dagar som gått, utan de dagar man minns. Detta skrev en gång en sovjetmedborgare vid namn Pjotr Andrejevitch Pavlenko. Mycket tänkvärda ord, vilka gjort att jag tänkt mig tillbaka till den gamla "goda" tiden.

Uppfostran på nytt sätt

Och visst minns man mycket. Här kommer några axplock ur denna mer eller mindre "goda" tiden.

Till att börja med kan man så här i efterhand konstatera att den inledande volontärskolan inte var något annat än en uppfostran i militär anda och disciplin. Protester eller ifrågasättande av beslut var inte gångbart i början av 50-talet. Detta var något, som först kom in på 70-talet, då det började talas om att "DU-reformen" skulle införas. Visst minns man volontärtiden. Inte bara det roliga, utan det som idag, skulle vara helt otänkbart att genomföra.

Som exempel på tokiga övningar kan nämnas de gånger vi hade exercis i Göttasalen, iförda bl a gymnastisk skor, men ändå med krav på helt perfekta vändningar och marschantrede, som skulle ljuda högt.

Skidexercis, trots att det inte fanns tillstymmelse till snö, inte ens rimfrost på marken.

Andra mer eller mindre "tokiga" övningar var vapenexercis i en källarkorridor där det då fanns krav på att geväret skulle med svung sättas i golvet. I självbevarelsedrift gällde då att hålla undan tårna.

Trots detta uppstod ändå en del tåskador, eftersom krav på en 60-gradig fotvinkel alltid fanns.

Så här 40 år efteråt finns dessa "fostrande" övningar kvar i minnet - och i tårna, men övningsledaren sergeanten Lars "Mustangen" Karlsson, som var övningsledare, kan idag känna sig förlåten. Det som gällde då, var att fostra i sann militär anda och disciplin.

Som ett plus för denna uppfostran må sägas att man sedermera lyckades, mer eller mindre, uppfostra både blivande volontärer i den andan och så att säga "göra folk av ouppfostrad ungdom".

Bättre tider

Vi volontärer, 13 stycken, hade nog väntat oss bättre tider när vi gick in i stadiet som korprals-elever. Men icke, sa Nicke.

Detta såg det nya befälet, i form av sergeanten K-G Ljungqvist och furiren Nils "Kustis" Nilsson, till.

När vi sedan märkte, att dessa båda blev helt påhejade av kompanichefen Christer G-son Uggle, började tankarna på att få avskedta form. Problemet var dock att vi i ungdomligt oförstånd skrivit på ett 4,5-årigt kontrakt.

Ett sätt var dock att på ena eller andra sättet missköta sig och på så sätt bli befriad från kontraktet.

Försök gjordes, men tydligen insåg den militära myndigheten att det kanske fanns vissa talanger i den unge korpralseleven 42 Emanuelsson, som gjorde att han borde vara kvar i det militära. Med andra ord, avskedsansökan avslogs.

Positiv utveckling

Det mest positiva under tiden på korpralskolan var att jag under mycket sakkunnig ledning fick lära mig konsten att med kroppslig möda ta mig fram i okänd terräng, med andra ord jag fick lära mig orienteringens grunder.

En sport, som jag sedan praktiserat under hela min militära tid och funnit fantastiskt stimulerande.

Värt att nämna i detta sammanhang är att läromästaren heter Evert Argus. Detta orienteringsintresse finns fortfarande kvar, även om utslitna knän satt stopp för vidare tävlande.

Så här i efterhand kan jag konstatera att om jag inte haft orienteringssporten, som ett av mina huvudintressen, även på fritiden, hade jag inte varit kvar som militär.

Sporten har gjort att jag i stort sett upplevt hela Sverige, från nord till syd. Vad mer kan en nationalist önska sig. Idrotten har mer eller mindre varit den verkliga kryddan i den militära tillvaron.

Nu handlade det inte bara om orientering. Där fanns både fotboll, handboll, terränglöpning och bilorientering.

I samband med bilorientering vill jag framhålla framlidne "Tjoe" Qvist.

Bättre på gamle kungens tid?

Många av de äldre vill hävda att det var bättre på "den gamle kungens tid". Jag tor att så var inte fallet.

Visst kunde vi korpraler uppfostra blivande befäl till att bli duktiga. Exempel på detta har vi nu i form av Rolf Lundberg och Hans-Erich Lindner. Två helt positiva militära yrkesofficerare. Vad vore att vänta med den uppfostran de fick under sina volontärsår?

Men något som talar emot att det var bättre under gångna tider är att det tog över nio månader att bli Du med min första plutonchef, fanjunkaren Gunnar Meijel. Att jag blev Du med honom var att han liksom jag var mycket intresserad av svensk historia och då framför allt Karl XII.

Andra saker, som talar emot att det var bättre förr:

Den, som hade högsta graden visste alltid bäst, kompaniförbud kunde utfärdas på mer eller mindre godtyckliga grunder, bestämda tjänstgöringstider var det aldrig tal om, och som regel var det den yngste som fick tjänstgöra på lördagarna.

Men visst fanns det även positiva inslag under den s k gamla goda tiden.

Det tillhörde inte vanligheterna att kompanichefen och därtill major, sedermera tränginspektör Wallberg, tog befälet över en pluton för att idrottsintresserad överfurir skulle få ledigt för egen fysisk träning. - Men det hände.....

Inviteringen till furirmässen, som varande vice korpral, var något unikt, men detta på grund av att jag deltog i underbefälets handbollslag, som blev regementsmästare.

Slutord

Trots allt: Det var inte allt, som var bättre på "den gamle kungens tid". Det mesta är bättre idag, även om man i många stycken vill ha tillbaka det gamla.

Som en relativt gammal man, även om jag känner mig ganska ung, vill jag till dagens ungdom avsluta med ett råd.

Försök se positivt på allt det Du blir utsatt för, hur dumt det än må vara. Har man denna inställning blir alltid arbetet till en glädje.

Varje dag är Din och gör den till glädje för Dig själv.

Detta visste inte undertecknad i ungdomen.

Viktigt meddelande!

Regementets Dag

7 november 1992

Kamratföreningens årsmöte

På regementets Dag

7 november 1992 klockan

1100 i Sjukvårdsskolans lokaler.

Viktigt meddelande!

Sedvanlig jullunch äger rum den 21 december på Götamässen klockan 1400.

Pensionsavgångna kamrater, medlemmar i kamratföreningen, aktiva och reservare, ALLA Götaträngare är välkomna.

Anmälan till ass Barbro Olsson, tfn 0500/65200 före 10 december.

"Miljö-Diesel"

Redaktören

Att bedriva aktiv miljövard är ofta förenat med svårigheter. Så även inom försvaret. Inte sällan lägger krångel och byråkrati krokben för miljövården.

Trots detta, görs en del försök att skapa en bättre miljö. Ett exempel på detta är det försök med "miljö-diesel" som med Fobef's tillåtelse genomförts av Tekniska detaljen P 4 i samarbete med T 2.

"Miljö-diesel" är inte alls någon diesel, utan ett bränsle avsett att användas där diesel och andra oljor normalt används.

Detta bränsle/drivmedel som i huvudsak består av paraffinolja, rapsolja och etanol har testats vid T 2's transportpluton.

Fördelarna är flera säger T 2's ansvarige "testpilot" lt Arne Tapper. - Motorn får en tystare gång och högre startvillighet. Dessutom kan man märka en effektökning. Men framförallt så slipper man dieselröken med de obehag och olägenheter som denna medför. Det känns endast en svag doft av paraffin vid avgasröret. - Doften påminner om "Pop-corn".

Efter att Fobef orienterat CA om de pågående försöken kom order att avbryta försöksverksamheten. Fortsatta försök skulle bedrivas av FMV drivmedelsbyrå och hjulfordonsdetaljen. - D v s i central regi.

Vi på lokal nivå hoppas nu att försöken med miljövänligt drivmedel fortsätter och utökas. Det var så härligt då det spreds en doft av Pop-corn från vår transportpluton.

En doft av pop-corn spreds från avgasröret

T 2's "testpilot" lt Arne Tapper

Naturligtvis hade miljökympen Göran Lundin ett finger med i spelet

En "militär skrivelse"

Redaktören

En helt vanlig dag i mars öppnades, som vanligt, dagens post - som alla andra dagar vid regementsexpeditionen.

Men denna dag fanns bland posten ett mycket ovanligt brev.....

Kuvertet var ungefär 6 x 8 cm stort och "hemmagjort" av papper och tejp.

Frimärket var 1 x 1 cm i storlek och tecknat med ett vackert motiv av en streckgubbe och märkt med SWEDEN och 2,90 som porto.

Postverket hade, nitiskt, satt på en lapp med "LÖSEN" på detta av ett litet barn tillverkade kuvertet och frimärket. -

Dock var, som tur var, detta lösenmärke sedan överkryssat. - T 2 behövde inte lösa ut brevet.

Adressen var prydligt och fint

nedtecknad och dessutom en lika prydlig avsändare på baksidan - avsändare var I 16 - Hallands regemente.....

Vad stod det då i denna till regementsexpeditionen anlända skrivelse från "I 16".

Jo, en kort och militärisk hälsning....

HEJ!....

Vi på GÖTATRÄNGAREN vill gärna komma i kontakt med Dig som har tillverkat både kuvert och frimärke och sänt denna lilla söta skrivelse till oss på T 2.

Vi blev mycket glada då vi fick se Ditt glada budskap... "HEJ"!

Vi misstänker att Du är ganska ung..... hör av Dig, så kanske Du kan komma in på bild i nästa nummer av GÖTATRÄNGAREN.

Skinkskjutning

Redaktören

Under min tid som redaktör har den skinkskjutningen blivit uppmärksam i alla nummer. Anledningen är helt enkelt att detta är en rolig "traditionsskjutning" före Jul-uppehållet. I år skall vi nöja oss med en bildkavalkad.

En vinnare tar sikte. Fk Evensen vann Julskinkan och detta var ingen tillfällighet. Han är en mycket god skytt

Mj Mattsson är också en god skytt, men siktade inte så bra.....

Övlt Andersson, även han en god skytt, men sämre på att ladda.....

Titta...utropar Lt Lövgren, här sitter minsann en träff...men det var bara en..

Det var inte så lätt att se vem som kom sist...Han gömmer sig ju bakom jumbo-priset.....

Men...vi kan väl visa resultattavlan... Lycka till med arrangemanget nästa år

Vår redaktör kapten Ulf Floberg

Regementschefen

Kapten Ulf Floberg flyttar den 1 juli till Arméns Centrum för underhållstjänst. Det innebär sannolikt att han ej kan ha kvar ansvaret som redaktör. Han anser själv att han kommer litet vid sidan av vår verksamhet och därmed inte kan göra rättvisa åt Götaträngaren.

Kanske har redaktören rätt, men det är med saknad vi befriar honom från sitt uppdrag.

Han har verkligen bidragit till en bra tidning både text- och bildmässigt. Inte minst vårt förra nummer (Jubiléumsnumret) vittnar om detta, det innehåller mycket fint från Ulfs penna och kamera.

Tack för ett fint jobb och lycka till! Vi hoppas att vi kan få Ditt stöd också framöver.

Från kassören

Hans-Erich Lindner

Vid genomgång av medlemsregistret har jag konstaterat att det finns medlemmar som inte har betalat sin avgift de senaste åren. Dessa kommer att få en påminnelse med denna tidning.

Som de som är anställda vid regementet har märkt så dras avgiften inte med automatik på lönen. Utan var och en får själv betala in sin avgift.

Medlemsavgifterna sätts in på postgiro 9 58 82 - 7 och är för

- ny medlem	10:-
- övriga	50:-
- ständigt medlemsskap	400:-

Föreningen har åter anskaffat föreningsnålar. Priset på dessa och övriga saker som vi säljer är följande. Porto tillkommer.

Kassetband med T 2 marscher	15:-
Skiva med Trängens marscher	40:-

Vykort	3:-
--------	-----

- Motoriserat förband på T 2 kaserngård 1935.
- Trängbataljonen uppställd i Karlsborg 1900.
- Nuvarande T 2 och UhC.
- Trängens uniformer.

Korrespondenskort	5:-
-------------------	-----

- Trängens uniformer.
- "Ett anspannskompani drar i fält"

Föreningsnål	65:-
--------------	------

Slips	40:-
-------	------

Ha en skön sommar!

T2 TRANSPORTERAR

Artikelförfattare Stefan Sandberg

Innan vi började arbetet med den här transporten hade i alla fall jag aldrig sett en bandlastare.

En bandlastare är en motorförsedd järnklump med skopa, och faktiskt påminner något om en groda. Föga smidig och sedan länge utkonkurerad av moderna hjullastare. Detta faktum gjorde att försvaret tog beslutet att göra sig av med dem.

De skulle alltså gå till försäljning och den som betalade bäst var Iran.

Bandlastarna fanns utspridda i mobförråd i hela landet. Det var sammanlagt 250 stycken samt ett 50-tal 12 tons traktor-transportsläp. Allt detta skulle samlas ihop till Uddevalla hamn för att skeppas till Iran. Utöver fordonen var Irans krav att de skulle kompletta, med verktyg och reservdelssatser, samt av någon okänd anledning vinterband....!

FMV ställde uppgiften till Kronfrakt i Karlsborg. Chefen där, kapten P Zettersten (gammal T 2-are) startade upp arbetet. Han lyckades få maskiner m m samlat till ett 20-tal olika myndigheter.

Bilspeditionen fick en del av transportuppdraget, men för att spara kostnader lät Zettersten T 3 ta 20 % av transportererna och T 2 50 % och det var så Mariebergs kompani och framförallt transportplutonen kom in i bilden.

Ryktet att vi skulle bli inblandade kom redan i januari, men i vecka sju var beslutet taget och vi fick uppgiften.

Den bestod i att från 17 myndigheter frakta 131 bandlastare, 50 släp och ett stort antal reservdelssatser. 207.000:- fick det hela kosta.

Kompanichefen Anders Andersson och "transportgurun" Arne Tapper kastade sig över dataterminalen som spottade ut listor på ekonomiska kalkyler, godsets belägenhet, körmil m m, m m.

Resten av veckan satt plutonslaget d v s sergeant Jonas Adolfsson, fänrik Stefan Magnusson och under-teknad och planerade transporter-na.

Det fanns några problem att lösa. Bland annat att lära soldaterna köra "grodorna". Den uppgiften fick fänrik Gunnar Karlsson på Mekskolan.

Övningsobjekten fanns på motorförrådet.

Det hela utvecklade sig till något liknande radiobilsåkning. Fem "grodor" for runt motorförrådet och gjorde centrumsvängar till allas förtjusning. Tyvärr delade inte chefen motorförrådet den.

Löjtnant Sandberg på en av de s k "grodorna"
(Foto: med Sandberg's kamera)

När planläggningen var klar hade vi bestämt oss för att lösa det hela på fyra veckor:

- vecka 9 - Mälardalen och Skåne
- vecka 11 - Milo NN och Småland
- vecka 12 och 13 - Milo ÖN

Lastning vid en av myndigheterna

Transportrörelsen till Milo ÖN var den enda som plutonen inte klarade med sina egna resurser, 15 fordon. Bilar lånades från övriga kompanier och med kapten Lennart Johansson's hjälp släppte även trafikskolan ifrån sig sina "ögonstenar".

Grannplutonerna, Intendentur- samt Bärnings- och hanteringspluton fick släppa till förare för att det hela skulle gå i lås. Genomförandet gick sedan nästan helt smärtfritt.

Lastningen vid alla motorförråden fungerade över förväntan. Mycket för att de flesta förråden var förberedda enligt Zettersten's direktiv.

Lastning vid ett av mobförråden

Merparten av maskinerna fungerade och de som inte gjorde det bärgades av Berglöw's bärgare.

Transportplutonen hade en målsättning på 50 mil/dag och detta gick bra.

Även om fordonen stank som en gummiindustri så var punkteringarna få. Däremot när vi körde Härnösand - Skövde d v s 70 mil, fick vi ett tio-tal punkteringar varav de flesta av dem efter Örebro.

Fräschare däck på fordon och släp skulle inte skada!

Det hela var en trevlig och givande uppgift men ändå var ingen av oss befäl eller soldater ledsna när vi lämnade Uddevalla hamn för sista gången.....

Vissa soldater påstod sig drömma om bandlastare och hoppades att det nu skulle gå över.

En anseelig mängd bandlastare samlades i utskepningshamnen i Uddevalla

Projekt bandlastare gav mycket till alla inblandade. Transportplutonen fick en bra transportövning som gjort soldater och gruppchefer självständiga och körskickliga. Utan deras vilja hade det aldrig fungerat.

För plutonslaget gav det också mycket.

Framför allt kanske för sergeanten Adolfsson som fick sina första betalda (kanske sista) övertidstimmar.

Ganska många också.....

En äkta Götaträngare

Regementschefen

K-G Ljungqvist är om någon värd uppmärksamhet i vår tidning. Vi har nog ingen person som visar regementet mer uppmärksamhet efter sin pensionering.

K-G har forskat i vår historia som ingen annan.

Det mesta som har skrivits om T 2 under 100 år har K-G letat reda på, kopierat, dokumenterat och registrerat.

Allt finns vid regementet idag.

K-G ingick i redaktionen för jubiléumsboken och är en skicklig författare i densamma. Han var ansvarig för jubiléet i NORA, han har under 100-tals timmar jobbat fram jubiléumsfilmen tillsammans med Sture Ljungné, Leif Crona och Sven Olof Malmgren.

Som medlem i museikommittén är han på museet ofta flera gånger i veckan och sätter sin lugna, säkra och humoristiska prägel på detsamma.

En honnör för kapten Karl-Gustaf Ljungqvist!

Bäste soldat

Redaktören

Arligen utses "Bäste Soldat" vid varje kompani.

Stora krav ställs på den som väljs.

Han skall vara både en god kamrat och kunnig soldat.

Eftersom Karstorps kompani i år bestod av s k 5-månaderssoldater som blev hemsända till jul, utsågs bäste soldat då.

Den som utvaldes av både kamrater och befäl var Carl Högberg från Bullaren i Dalsland.

Som minne tilldelas han Regementets sköld med inskription.

Skölden skänkes av Kamratföreningen.

GÖTATRÄNGAREN gratulerar.

SKÖVDE-GARNISONENS

Konstklubb

Syftet med klubben är främst att ge medlemmarna möjlighet att få se, lära känna och eventuellt vinna konst.

Klubben gör en par utflykter om året samt anordnar bl a medlemslotterier.

Medlemsavgiften är 150:-/år.

Om Du vill bli medlem kontakta någon i styrelsen.

Styrelsen består av följande personer

Hans Pihl	Ordförande
Hans Larsson	V. ordförande
Anna-Greta Rehn	Kassör
Ingrid Bergsten	Sekreterare
Kjell Wiberg	Ledamot

Om någon i läsekreten vet vilka som var med och bildade klubben så var snäll och hör av Er till styrelsen.

En kassabok finns från 1972.

I så fall firar ju klubben 20 år i år!

Från konstklubbens årsmöte

Redaktören

Onsdagen den 26 februari avhöll garnisonens konstklubb sitt årsmöte vid UhC.

Som nybliven medlem i klubben, var jag ju tvungen att gå på årsmötet för att se vilka som var mina klubbkamrater.

Att det är garnisonens konstklubb märktes..... här fanns folk från alla myndigheter, såväl civilanställda som militärer. Mycket trevligt med en klubb som inte är kategoriserad.

Före själva årsmötet gavs tillfälle att bese den konst som sedan skulle utlottas bland medlemmarna. Det var minsann ingen "hörtorgskonst" som införskaffats, utan gedigna konstverk.

Årsmötet avhölls efter sedvanligt mönster. Härvid avtackades Ing-Britt Savemyr efter lång tid som konstklubbens ordförande.

Efter årsmötet var det dags för höjdpunkten - konstlotteriet. Några blev lyckliga vinnare.... (jag själv var en).

Så var det magens tur att få sitt. Supén bestod av exotiska frukter. Frukten var så vackert arrangerad, att den i sig var ett konstverk att skåda.

Klubbmedlemmarna "backade" både en och två gånger och avnjöt sedan kaffe, innan var och en gick hem till sig.

Jag kan försäkra Dig, att i denna trevliga klubb behöver man inte ens förstå sig på konst för att ha trevligt.

Ordföranden Ing-Britt Savemyr överlämnar en vinst till Ines Ribnert

Vad gör Hans Larsson - dansar han med Ing-Britt.....
Nej han avtackar avgående ordföranden med en kram

En militär redaktörs dilemma

En redaktör har ju som regel en redaktion till sitt förfogande. Han/Hon har också en del andra faciliteter..... journalister, fotografer, sättnare, tryckare m fl.

Hur är då livet för en militär redaktör?

För det första, är han ju inte anställd som redaktör.... utan för något helt annat. - Han har ju ett jobb att sköta.

De artiklar som skrivs, får redaktören oftast skriva själv..... ingen annan har tid.....

Om tidningen skall innehålla några bilder, får redaktören själv fotografera..... om han hinner..... för sitt jobbs skull.

Bilderna tas sedan fram på ett annat företag.

Artiklarna skrivs sedan ut av företagets (nästan) enda som är maskinskrivningskunnig..... och på hennes fritid och när hon har tid.

Tryckning sker sedan på ett annat företag - dock på samma som gör bilderna.....fast på en annan avdelning.

Omslaget sedan, tillverkas på ytterligare ett annat företag, som för säkerhets skull ligger i en annan stad.

Så skall då tidningen vikas, häftas och skäras. Detta sker också på ett annat företag..... dock ej samma som gör omslaget och dessutom i en annan, tredje, stad.

Fördelar tidningen gör i alla fall posten..... efter att redaktören har lagt tidningarna i kuvert och satt på adressetiketter och kört dit packarna med tidningar.....

Det enda redaktören har, är en "ekonom" - (han som pratar org och pel) - som noga bevakar vad det kostar..... och..... det blir ju billigt.

Det är tur, att såväl maskinskriverskan, fotoavdelningen P 4, tryckeriet P 4, tryckeriet i Lidköping och bokbinderiet i Falköping är bussiga och hjälpsamma..... annars hade denna tidning aldrig blivit till.....

ARNE LORENTZON

LORENTZONFASTIGHETER AB, S:TA HELENAGATAN 8,
541 30 SKÖVDE • TEL. 0500-883 52

NÄR DET GÄLLER

HÅRETS VÅRD

vänd Eder med förtroende till

EKMANS FRISERSALONG EFTR
Hans Köllner

Mariestadsvägen 23, Skövde
Telefon 0500-157 65

HARMONI I HEMMET GER HARMONI I LIVET

Blomsterhallen

Hertig Johans torg

Tel.: Affären 0500/156 94, 138 20

VI HAR DAGLIGEN FÄRSKA BLOMMOR FRÅN EGNA ODLINGAR

 Klockmäster
i Skövde • PAGOLDHS EFTR.
Hertig Johansg.14 0500/103 47
Stjärnmakare

Köksinredningar.

Badrums- och sovrumsinredningar samt garderober.

HTH **HTH kök och
inredningar**

Telefon: 0500-85844

Hallenbergsrondellen
Skövde

PROFFS PÅ FRITID

INTERSPORT
Sandtorget SKÖVDE
Tel 0500-101 52

TRYCK

Inläga: Garnisonens Reproanstalt
Omslag: We-Pe Tryckeriet Lidköping